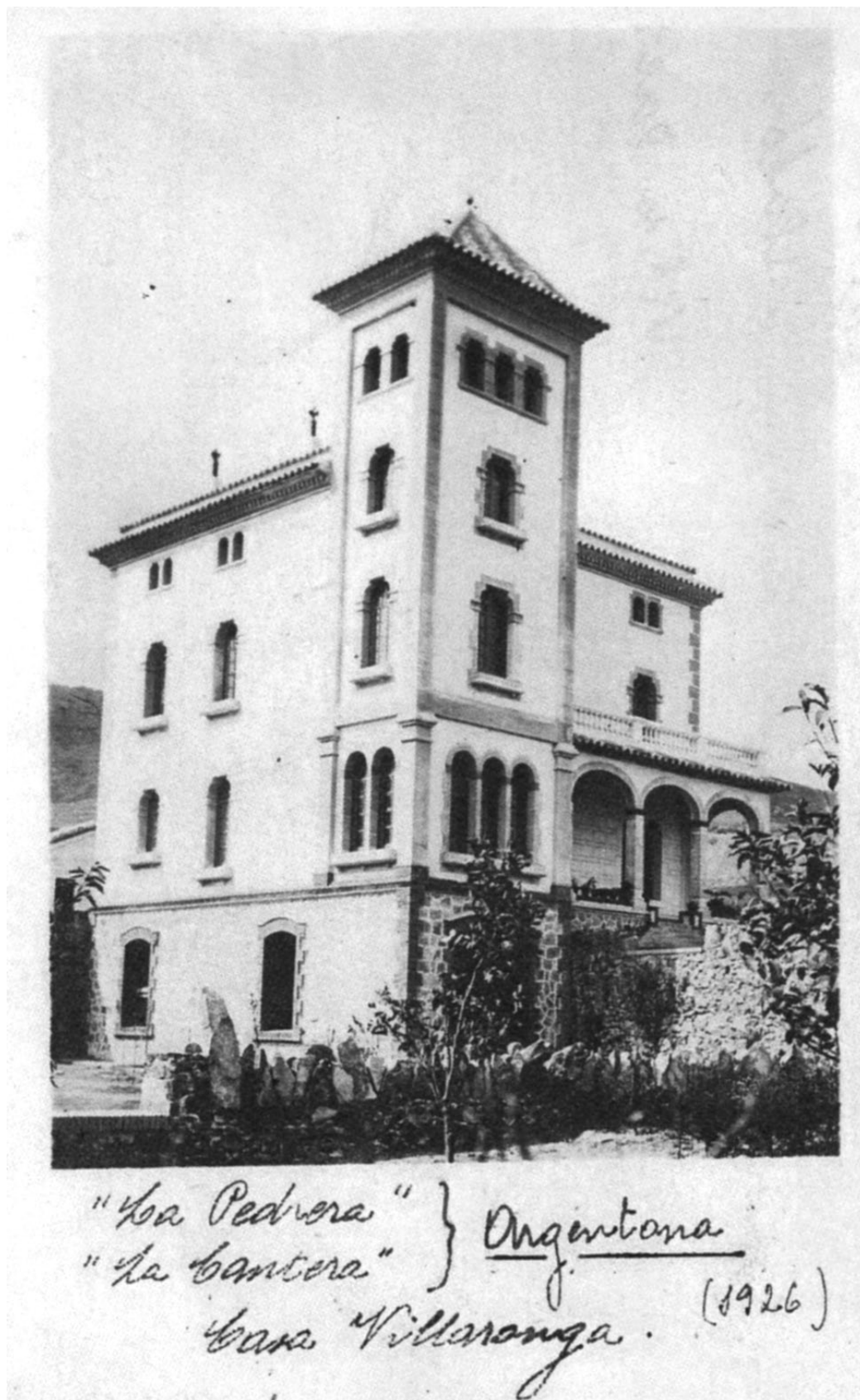

Can Villaronga

RAÜL VILLARONGA I ROVIRA

Can Villaronga,
el 1926

Can Villaronga és un magnífic xalet, que destaca per la seva torre-mirador de tres plantes, situat per dessota de la masia de can Moió (can Barrau de la Pastanaga), on als darrers anys s'ha edificat tot un "barri". La casa també es coneixia com a la "Pedrera" o "Cantera".

Els Villaronga eren uns empresaris de Barcelona. Marc Villa-

ronga Trotta va fundar l'empresa *Villaronga Pasamanerías S.A.* el 1886 al carrer Vigatans de Barcelona, empresa tèxtil de decoració de la llar. El 1897 es va traslladar a la Diagonal. Aquells anys moria el fundador de l'empresa, i se'n feia càrrec la seva muller, Rosa Cabezas Martínez, natural de Saragossa, amb tan sols 24 anys i tres fills petits. Posteriorment, va passar al fill gran, Emili Villa-

ronga i, després, al seu nét Leandre Villaronga,¹ i actualment a la quarta generació, Gabriel Villaronga. Inicialment els Villaronga estiuejaven al Figaró (Vallès Oriental), però es va posar de moda l'estiueig a Argentona i van decidir venir-hi. La Torre la va dissenyar, segons tradició familiar, la pròpia Rosa Cabezas, i fou aixecada la segona dècada del segle XX per Jaume Lladó, mestre de

Rosa Cabezas
Martínez, vídua
de Villaronga

Emili Villaronga
Cabezas i el seu fill
Leandre Villaronga
Garriga

Vestíbul de
Can Villaronga

¹. Col·laborador de la revista
Fonts.

cases d'Argentona.

Sempre fou un xalet familiar, on es van anar reunint els fills del

matrimoni Villaronga Cabezas i els néts; Villaronga Garriga, Villaronga Maicas i Vendrell Villa-

ronga. De fet, Lluís Villaronga Maicas, fou l'únic que va néixer a la Torre el 18 d'agost de 1931, aprofitant que passaven l'estiu allà. Aleshores la matriarca, Rosa Cabezas, va convidar els nens del poble al bateig. El seu fill Emili anava cada dissabte al xalet, i els infants d'Argentona ja l'esperaven atès que sempre acostumava a portar caramels a sobre (caramels Tardà de Mataró) i en tirava des del primer pis del xalet als nens que estaven a baix. Això es feia cada dissabte d'estiu.

Inicialment en el seu jardí hi havia un petit llac, com era costum en molts dels grans xalets d'estiuejants a Argentona (can Peix, can Ferraters...). El xalet fou venut pels volts del 1965. Els actuals propietaris en tenen molta cura i el xalet es conserva amb pocs canvis respecte al que es va edificar a inicis del segle XX.

Catalina Maicas Serrano,
Rosa Cabezas Martínez,
i els germans Pilar,
Joaquim, Ma Rosa,
Lluís, Mercè i Marcos
Villaronga

Can Villaronga,
el 1944